

«... καὶ διὰ πλαιίαν ἰσχυροτέραν καὶ δύναμιν τῆς παρούσης γραφῆς, θέλουνσι καὶ οἱ δύο καὶ νουλάρουν (καὶ) κόπτουν ἀτοί τοις πᾶσσα καπήτουλον τε λέντζε καὶ πᾶσα ὀζόντζα καὶ στατοῦτα τοῦ τόπου, ὅπου ἔθέλασιν εἶστε κόντρα τῆς γραφῆς τούτης, νὰ μηδὲν ἀξήζουν εἰς σε κανένα γιουντίτζιον...».

58

1550. Φιρμάνιον σ. Σουλεϊμάν Α', κατὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ καδῆ Χαμπαλίτ, θεωροῦντος τὰ θνήσκοντα ἀνήλικα τέκνα τῶν Χριστιανῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς μουσουλμάνους·
μνημ. ἐν 450, σ. 36. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 95.

59

1554. Συν. ἀπόφασις ἐπὶ πΚ Διονυσίου, περὶ διαζυγίου·
ἐν 70, Β' σ. 379. Πρβλ. 467, σ. 80 σημ. 193.

«Ὁμως ἡ παρούσα ὑπόθεσις ἐγένετο οὕτως συνοδικῶς καὶ ἀποφασιστικῶς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Διονυσίου, ἐν ἔτει ςξβ', ὅτι ὅταν ὁ ἄνδρας ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον καὶ λείψῃ χρόνους ε' ἀπὸ τὸ σπῆτι του καὶ δὲν ἐνθυμηθῇ τελείως τῆς γυναικὸς αὐτοῦ νὰ τῆς στείλῃ ἔξοδον ἢ γράμμα, ἀλλὰ ἀφήσῃ αὐτὴν παντελῶς χωρὶς τινος βοηθείας νὰ χωρίζεται ἀνεμποδίστως τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον καὶ νὰ ἔχῃ ἄδειαν ἢ γυνὴ νὰ πάρῃ ἄλλον νόμιμον...».

60

1560. Δύο συνοδ. ἀποφάσεις, μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐπὶ πΚ Ἰωάσαφ Β', περὶ κωλυμάτων γάμου καὶ περὶ τετάρτου γάμου,
ἐν 5, σ. 527–528 καὶ ἐν 70, Α', σ. 31–32. Ἡ β' τούτων μνημ. ἐν παραλλαγῇ Νομοκάνωνος Μαλαξοῦ (κεφ. ρνβ' 2) ἐν 323, σ. 190, ὅπου ὁμοίως, κατὰ λάθος, ἀναγράφεται χρονία 1660. (Ἄλλ' ἐν χφ. ΕΒΕ 1410 ἡ χρονία ἀναγράφεται ἀκριβῆς). Πρβλ. 467, σ. 46, 5, σ. 527 καὶ 112, σ. 67. Τὸ ἐν 343, σ. 46 σιγίλλιον πΚ Ἰωάσαφ, περὶ κωλυμάτων γάμου, ἐσφαλμένως ἀναγράφεται ὡς ἐκδοθὲν τὸ 1500.

(Οἱ ἔχοντες κοινὸν ἀνάδοχον κωλύονται. Δὲν κωλύονται οἱ βαπτισθέντες ὑπὸ πενθερᾶς καὶ γαμβροῦ. Κωλύονται οἱ βαπτισθέντες ὑπὸ τῶν δύο συζύγων. Δὲν κωλύονται νὰ λάβωσι δύο ἀδελφὰς ὁ σαρκικὸς καὶ ὁ πνευματικὸς υἱός. Δὲν κωλύονται νὰ λάβωσι δύο ἀδελφὰς οἱ ἔχοντες κοινὸν ἀνάδοχον. Κωλύεται ὁ δεύτερος γάμος μετὰ γυναικὸς βαπτισθείσης ὑπὸ τοῦ πρώην πενθεροῦ. Ὄντος τοῦ τρίτου γάμου παρανόμου καὶ λυθέντος, δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς τέταρτον γάμον, τοῦ προτέρου μὴ συνυπολογιζομένου).

61

1561. Νομοκάνων Μανουὴλ Μαλαξοῦ, ἐκ κεφ. 580.

Ὁ πρόλογος (Ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς...), ὁ Πίναξ περιεχομένων, ὡς καὶ τινὰ κεφάλαια, ἐν 112, σ. 19, 28–54, 60–61 καὶ 71–88.

Ἀνέκδοτος. Χφφ. : α') Κίμωνος Γιαννακούρου, ἐν Ἀθήναις, τέως Π. Ἀγγελοπούλου, πρώην Ἀλ. Κολυβά 8, (περιγραφή ἐν 216, σ. 474 καὶ 112, σ. 15)· β') Ἰβήρων 287· γ') Ἀκαδημίας Ρουμανίας 278 (209)· καὶ δ') Βατικανοῦ gr. 2590.

62

1561–1567. Ἀπόφασις ἀδήλου πΚ, περὶ ἀπαγορεύσεως διαζυγίου λόγῳ ἐπιληψίας, μετὰ τὸν γάμον ἐπιφανείσης, ἐν 323, σ. 207–208, ἐν 70, Β', σ. 378 καὶ ἐν 39, σ. 17–18. Πρβλ. ἐν 90.

«... αὐτὸ τὸ πάθος τῶν σεληνιαζομένων οὕτως κρίνεται καὶ ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ... οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ συνόδου, ὅτι εἰ μὲν καὶ ἡ γυναῖκα εἶχεν αὐτὸ τὸ ἀσθένημα προτίτερα πρὶν νὰ εὐλογηθῇ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ μαρτυρηθῇ ὑπὸ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν, χωρίζεται ἐν τῷ ἅμα χωρὶς καμμίας διορίας ὁ αὐτὸς ἄνδρας ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέρνει ἄλλην γυναῖκα, εἰ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ πάθος ἦλθεν εἰς τὴν γυναῖκα ἀφ' οὗ εὐλογήθη αὐτὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς, νὰ μηδὲν ἔχει καμμίαν ἄδειαν οὐδὲ ἐξουσίαν ὁ αὐτὸς ἄνδρας αὐτῆς νὰ τὸν ἐχωρίζεται, οὔτε εἰς τὸν πρῶτον χρόνον, οὔτε εἰς τὸν δεύτερον, οὔτε εἰς τὸν τρίτον, ἀλλὰ νὰ τὴν ἔχῃ ἕως ὅλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς, μὴ δυναμένου, ὡς εἴπαμεν, νὰ τὴν ἐχωρισθῇ δι' αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, ὅτι καθὼς ἦλθεν εἰς αὐτὴν αὐτὸ τὸ πάθος οὕτως ἤθελεν ἔλθῃ καὶ εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἔαν καὶ τύχῃ καὶ ἔλθῃ καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, τὰ ὅμοια καὶ ἡ γυναῖκα νὰ μὴ δὲν ἔχῃ καμμίαν ἄδειαν νὰ ἐπάρῃ ἄλλον ἄνδρα ἕως ὅλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εἰ δὲ καί, ὡς προείπαμεν, εἶχε τὸ πάθος προτίτερα πρὶν νὰ εὐλογηθῇ τὴν γυναῖκα του, νὰ ἔχῃ ἄδειαν ἢ αὐτὴ γυνὴ αὐτοῦ νὰ χωρίζεται αὐτόν χωρὶς τινος διορίας, νὰ ἐπέρνῃ ἄλλον ἄνδρα ἀνεμποδίστως».

63

1562?– Νομοκάνων Μανουὴλ Μαλαξοῦ «εἰς κοινὴν φράσιν».

Πρόλογος : «Θησαυρὸς κεκρυμμένος...».

Τὸ πρωτότυπον τῆς παραφράσεως, γενομένης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μαλαξοῦ, δὲν διεσώθη. Πολλὰ παραλλαγαί, εἰς ἑκατοντάδας χφφ.

Κατάλογος ἐκ 300 χφφ. ἐν 85. Αἱ παραλλαγαὶ αὗται τροποποιοῦν τὸ Δίκαιον τῆς ἀρχικῆς μορφῆς (ὄρα ἀνωτ. ἀριθ. 61) ἐν πολλοῖς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθίμων. Πρβλ. ἐν 86. Ἐν κείμενον, ἐκ κεφ. 303 ἐκ χφ. 307 τοῦ 1613 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, ἐδ. ὑπ' αὐτῆς, μετὰ ρουμανικῆς μεταφράσεως, ἐν 421, σ. 633–929. Ὑπάρχουν χφφ. ἔχοντα ἀριθμὸν κεφαλαίων 17 μέχρι 1037. Μέγα ἀπόσπασμα, νομικῶν ἰδίᾳ διατάξεων, ἐν 323, σ. 165–232. Ὁ Πρόλογος ἐν 112, σ. 20–21. Πίνακες περιεχομένων ἐν 323, σ. 233–246, ἐν 465, σ. 7–23, ἐν 332, σ. 196–204 καὶ ἐν 187.

64

1562. Ἀχτναμὲς σ. Σουλεϊμὰν ὑπὲρ τῆς νήσου Σάμου, ἄρτι οἰκισθείσης.

Περίληψις τούτου ἐν 325, σ. 1–2.

... Β'. Ἡ ἐσωτερικὴ τῆς νήσου διοίκησις ἐνεργεῖται ὑπὸ χριστιανοῦ, ὃν ἐξέλεγον οἱ

